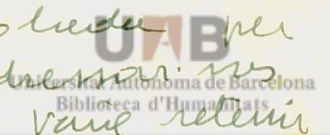

Barcelona, 6 novembre 1946

Pere, fill estimat: la mare està desolada per un paràgraf de la carta que vaig adreçar-li (partida data 18, però va eixir al dia 19). Vaig rebre la lamentada carta perquè ella, de totes maneres, volia afeegar-hi uns ratlles, però està tant i tant trista, pels records que li nostre la presència de la Mercè i el bruid que s'ha fet en tem nostre per manca de la terra companyia que va dir-me que preferia absentar-se una mica, perquè les seves paraules no val de cap manera que t'ententeixi a tu. Y jo, alhora, vaig decidir donar curs a la carta sense més dilació. Després ella, reflexionant sobre les coses que t'he dit, va recordar-se que en una d'elles et reconano que m'adreçis la correspondència al departx i això li va produir un disgust enorme. De cap manera val - i ara li reconec la raó - que deixis d'escrivir a cara terra !!! ... Res, miopi, ni cap mena de consideració no prou per a poder entrebancar a aquest dret, a aquesta llibertat. No se n'ha volgut, el meu concell, ingenu per por meditat, un home que produït la mateixa persona impudor que ha produït a la vostra ~~matèria~~ ^{mare}. De totes maneres m'aferra a rectificar i espero que en escrivir a cara vostra !! Però escribri-vos, volue tot, perquè ja fa masses dies que estem sense notícies vostres i ni no fos pel telegramme felicitant el Sant de la mare em semblaria que em teniu oblidats.

Ja us explicare moltes coses en una propera. Ara només aquestes cures ratlles, amb el desig de que us arribin juntes amb la carta d'ahir. Us estimo de cor els vostres pares (Aldes i Ferrera)